

Redegørelse om inspektion i Merex International A/S

Finanstilsynet

Den 20. marts 2026

Strandgade 29
1401 København K
Tlf. 33 55 82 82
CVR-nr. 10 59 81 84
finansstilsynet@ftnet.dk
www.finanstilsynet.dk
ERHVERVSMINISTERIET

Indledning

Finanstilsynet var den 19. januar 2026 på inspektion i Merex International A/S. Inspektionen var en undersøgelse af hvidvaskområdet og omfattede en undersøgelse af virksomhedens risikovurdering, kundekendskab og -overvågning med særligt fokus på virksomhedens respondentforbindelser i og transaktioner til Iran. Derudover omfattede inspektionen virksomhedens overholdelse af undersøgelses-, noterings-, underretnings- og opbevaringspligterne. Endeligt omfattede undersøgelsen virksomhedens overholdelse af EU's sanktioner mod Iran samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler og ved overførsler af visse kryptoaktiver.

Sammenfatning og risikovurdering

Virksomheden har tilladelse til valutaveksling i medfør af § 41 i hvidvaskloven. Virksomheden tilbyder kun valutaveksling til privatkunder. Herudover har virksomheden en begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester (pengeoverførselsvirksomhed) i medfør af § 51 i lov om betalinger. Størstedelen af virksomhedens aktivitet består af pengeoverførsler til Iran.

Virksomheden anvender sit eget skræddersyede IT-system ved overførsler til Iran og ved valutaveksling. Pengene bliver overført via virksomheden til dens samarbejdspartnere i Iran (respondentforbindelser), som herefter udbetaler pengene til modtagers konto. EU's sanktioner mod Iran sætter en række begrænsninger ved overførsler til og fra Iran. Udgangspunktet er, at sådanne transaktioner er forbudt, men der gælder en række undtagelser, hvorefter virksomheden kan gennemføre visse transaktioner. Virksomheden har dog i øjeblikket ikke mulighed for at gennemføre transaktioner til eller fra Iran grundet internetblokeringen i Iran.

Derudover består virksomhedens forretningsmodel i at købe og sælge guld-barrer.

Finanstilsynet vurderer, at virksomhedens iboende risiko for hvidvask og terrorfinansiering er høj. I vurderingen har Finanstilsynet særligt lagt vægt på, at pengeoverførselsvirksomheder ofte er attraktive kanaler for kriminelle aktører til at bortskaffe udbytte fra kriminalitet samt til at overføre penge til terrorfinansiering. Derudover har Finanstilsynet lagt vægt på, at

virksomheden modtager mange kontanter, har respondentforbindelser i Iran og gennemfører mange transaktioner til og fra Iran, som er underlagt EU-sanktioner og på FATF's sortliste.

På baggrund af inspektionen har nogle områder givet anledning til tilsynsmæssige reaktioner.¹

Virksomheden har i sin risikovurdering og med udgangspunkt i sin forretningsmodel ikke på tilstrækkelig vis identificeret og vurderet alle relevante risikofaktorer, som har indvirkning på virksomhedens iboende risiko for at blive brugt til hvidvask og terrorfinansiering. Hvis virksomheden ikke får afdækket alle relevante risikofaktorer, er der en risiko for, at den enten ikke er bevidst om sine risici, eller ikke får håndteret risiciene i politikker og forretningsgange, som skal sikre, at den får håndteret de pågældende risici effektivt. Dette er væsentligt, da virksomheden skal have et overblik over alle sine risici for at undgå, at den bliver brugt til hvidvask eller terrorfinansiering eller kommer til at overskride sanktioner mod Iran.

Virksomheden har derfor fået et påbud om at revidere sin risikovurdering, så den både får identificeret og vurderet alle relevante risikofaktorer, der er forbundet med dens forretningsmodel.² Virksomheden har også fået en risikooplysning for den manglende behandling af EU-sanktioner mod Iran i risikovurderingen, idet størstedelen af virksomhedens forretningsaktiviteter er transaktioner til og fra Iran.

Virksomheden har ikke i tilstrækkeligt omfang gennemført skærpede kundekendskabsprocedurer, herunder indhentet dokumentation for midlernes oprindelse i de tilfælde, hvor volumen af kontante transaktioner har været af betydelig størrelse. Kundens egen udtalelse er således ikke tilstrækkelig, men skal bakkes op af uafhængig dokumentation. Der er hermed en risiko for, at virksomheden ikke har et tilstrækkeligt kendskab til kundeforholdet. Dette er væsentligt for at begrænse den øgede risiko for hvidvask og terrorfinansiering samt for at sikre, at virksomheden underretter Hvidvasksekretariatet om mistænkelige forhold.

Virksomheden har derfor fået et påbud om at gennemføre tilstrækkelige skærpede kundekendskabsprocedurer for de kunder, der udgør en øget risiko for hvidvask og terrorfinansiering. Herunder skal virksomheden, hvor det er relevant, indhente dokumentation for midlernes oprindelse. Virksomheden skal gennemføre disse procedurer enten, før kunden gennemfører en transaktion, eller senest i forbindelse med kundens næste transaktion.³

Virksomheden har ikke gennemført de skærpede kundekendskabsprocedurer, der er nødvendige for at opnå et tilstrækkeligt kendskab til sine

¹ Hvidvasklovens § 51, stk. 1

² Hvidvasklovens § 7, stk. 1

³ Hvidvasklovens § 17, stk. 1, jf. § 11

respondentforbindelser i Iran. Desuden er virksomhedens interne forretningsgange for gennemførelse af kundekendskabsprocedurer utilstrækkelige, idet de ikke omfatter respondentforbindelser. Der er hermed en risiko for, at virksomheden ikke har et tilstrækkeligt kendskab til sine respondentforbindelser og dermed ikke kan vurdere eller overvåge de risici, der er forbundet med disse forbindelser. Dette er væsentligt, da respondentforbindelser udenfor EU kan være underlagt andre regler og et andet tilsyn end finansielle virksomheder i EU, hvorfor det kan være vanskeligt at vurdere, om respondentforbindelserne har tilstrækkelige foranstaltninger til at forebygge hvidvask og terrorfinansiering. Virksomheden risikerer således ikke effektivt at kunne begrænse risikoen for hvidvask og terrorfinansiering.

Virksomheden har derfor fået et påbud om at udføre kundekendskab på alle respondentforbindelser. Virksomheden skal herunder revidere sine interne forretningsgange, så de også omfatter gennemførelse af kundekendskabsprocedurer for respondentforbindelser.⁴

Virksomheden lever ikke op til hvidvasklovens krav om noterings- og opbevaringspligt, idet virksomheden ikke foretager tilstrækkelig notering og opbevaring af resultaterne af undersøgelser, herunder de oplysninger, som virksomheden forholder sig til i sin undersøgelse. Der er hermed en risiko for, at virksomheden mister viden om historikken i et kundeforhold, og potentielt over tid ikke får identificeret mønstre i kunders adfærd. Hvis virksomheden skal underrette Hvidvasksekretariatet, har virksomheden dermed ikke en tilstrækkelig og detaljeret beskrivelse af mistankegrundlaget, som kan danne grundlag for en politimæssig efterforskning.

Virksomheden har derfor fået et påbud om at notere og opbevare resultater af undersøgelser af usædvanlige transaktioner og aktiviteter.⁵

⁴ Hvidvasklovens § 8, stk. 1 og hvidvasklovens § 19, stk. 1, jf. §§ 11, stk. 1 og 17, stk. 1

⁵ Hvidvasklovens § 25, stk. 3, jf. § 30, stk. 1, nr. 3